

staltninger på kortlagte arealer efter § 9, stk. 2 og 3, forudsætter et »vidensgrundlag«. Skal dette forstås således, at der for brug af påbudshjemmelen kræves mere viden end for registrering?

Svar:

Der kan ikke pålægges en grundejer handlepligt, hvis ejendommen slet ikke er kortlagt. Den viden, der skal danne baggrund for en handlepligt, vil således altid være mindst den viden, der foreligger, når ejendommen kortlægges på vidensniveau 1.

Alt afhængig af den konkrete situation vil der efter omstændighederne kunne pålægges handlepligter på dette vidensgrundlag. Disse handlepligter skal opfylde forvaltningsrettens krav om proportionalitet.

I øvrigt vil amtsrådet skulle fortsætte kortlægningsarbejdet for de ejendomme, der ligger inden for det offentlige indsatsområde (risiko for grundvand, boliger m.v.), jf. § 6, stk. 1. Her vil der i en løbende proces blive tilvejebragt en udbygget viden om forureningsforholdene på disse ejendomme – og dermed en viden, der kan danne grundlag for handlepligter, f.eks. opretholdelse/vedligeholdelse af et dækkende græsdekke eller tilsvarende slidlag på en boldbane.

Spørgsmål 46:

Ministerens betoner i samme svar, jf. L 183 - bilag 47, at »forurenere betaler« er lovens hovedprincip, og at hjemmelen til at påbyde en grundejer at afskærme en forurening fremkaldt af trafik eller tredjemand udgør en undtagelse. Ministeren bedes på denne baggrund oplyse, om loven skal forstås således, at en grundejer, der pålægges sådanne handlepligter, kan rejse erstatning mod forurenere, og på hvilket grundlag dette skal ske, herunder om borgeren har en tilsvarende mulighed som myndigheden for at gøre ansvar gældende på objektivt grundlag.

Svar:

Grundejerens ret til at forlange erstatning fra forurenere afgøres efter de civile retlige regler. Lovforslaget regulerer ikke spørgsmålet.

Spørgsmålet, om grundejer vil kunne kræve erstatning på objektivt grundlag, vil afhænge af de erstatningsregler, som forholdet skal bedømmes efter, og de mangelsbeføjelser, der i øvrigt kan gøres gældende over for forurenere, hvis denne er sælger af ejendommen.

Grundejerens adgang til at forlange erstatning eller godtgørelse kan således ikke uden videre sammenlignes med myndighedernes adgang til på objektivt grundlag at meddele påbud.

Spørgsmål 47:

Lovforslaget sonderer mellem ejere af olietanke på over og under 6000 liter olie.

Ejere af de store olietanke er som anført i ministerens svar på spørgsmål 11, jf. L 183 - bilag 62, omfattet af miljøerstatningslovens objektive ansvar, der alene kan rettes mod driftsherren (ikke ejeren), og er i øvrigt undergivet de almindelige civile retlige regler, som ministeren har tilkendegivet ikke bør gælde for jordforurening, jf. f.eks. svar på spørgsmål 13, jf. L 183 - bilag 57.

Ejere af de mindre tanke følger det ubetingede ansvar efter § 48.

Da ministerens tilkendegivelser forudsætter, at der er en forskel mellem det objektive ansvar efter miljøerstatningsloven og jordforureningsloven, bedes ministeren redegøre for, hvori forskellene består.

Svar:

Efter miljøerstatningsloven er virksomheder, herunder udlejningsejendomme, der har nedgravet olietanke med et rumindhold på 6000 liter og derover, omfattet af bilaget til loven, punkt J, nr. 9, og dermed bestemmelserne om objektivt erstatningsansvar. For så vidt angår de nærmere erstatningsbetingelser, kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 27.

De virksomheder, der er omfattet af bilaget til miljøerstatningsloven, vil også være omfattet af jordforureningsloven § 41, stk. 3, nr. 1. Efter § 41, stk. 3, nr. 1, kan der meddeles virksomheden påbud om afværgeforanstaltning og genopretning, uanset hvordan forureningen er sket. Virksomhedsbegrebet omfatter også udlejningsejendomme til boligformål.

Herudover kan der efter forslaget til jordforureningsloven, § 48, meddeles påbud til ejere af olietanke på under 6000 liter til boligopvarmning.

Når det af min besvarelse af spørgsmål nr. 11 fremgår, at olietanke på over 6000 liter til boligopvarmning er omfattet af påbudsadgangen i forslagets § 41, stk. 3, nr. 2, hvor påbud er betinget af, at påbudsadressaten har udvist en uforvarlig adfærd, kan der være grund til at præci-